

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จุดประสงค์ของการวิจัยเพื่อสร้างตัวแบบจำลองการสอนชุลภาคร่อง ทักษะการ
ถ่ายทอดในรูปของ เทปบันทึกภาพขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว โดยดำเนินการศึกษาคนตัวเกี้ยวกับ
การสอนชุลภาค เน้นเรื่องทักษะการถ่ายทอดในรูปของแบบจำลองการสอนในรูปการสอนชุลภาค และดำเนิน
และทั่งประเทศ กำหนดถักเมะของแบบจำลองการสอนในรูปการสอนชุลภาค และดำเนิน
การสร้างตัวแบบจำลองในรูปของ เทปบันทึกภาพขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว แห่งทั้งคณะกรรมการผู้ทรง
คุณวิพารณาคุณภาพแบบจำลองการสอนในแบบประเมินและความเชื่อถือได้ การรับรอง
คุณภาพใช้แบบประเมินยล เทปบันทึกภาพ พิจารณาจากเนื้อหาและเทคนิคการถ่ายทำ ผลปรากฏ
ว่า แบบจำลองการสอนชุลภาคร่อง ทักษะการถ่ายทอดในรูปแบบจำลองการสอนชุลภาค เทปบันทึกภาพขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว
ทดสอบที่วิเคราะห์ความยากง่ายและหาอ่วนใจจำแนกแล้วไปทดสอบกับนิสิตกรุศึกษาปีที่ 3
ที่เรียนวิชาชีวีสอน ในระดับประถมศึกษาจำนวน 30 คน โดยการสุ่มตัวอย่าง เพื่อประเมิน
ผลครั้งแรก 10 วัน ท่องนาฬาเทปบันทึกภาพแบบจำลองการสอนมาเล่นกลับให้นิสิตกลุ่มเดิมกู
หลังจากการแสดงทักษะการสอนฉบับลง นำข้อทดสอบชุดเดิมมาทดสอบเพื่อประเมินผลครั้งหลัง

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบความรู้เกี่ยวกับการใช้ค่าตามอย่างไก่ยีด เพื่อหาระดับสิทธิภาพของแบบจำลองทักษะการสอนที่สร้างขึ้น พบว่า โดยเฉลี่ยแล้ว คะแนนเฉลี่ยของนิสิตก่อนและหลังการรู้แบบจำลองการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 นั่นคือ นิสิตที่เข้มแข็งบันทึกภาพแบบจำลองการสอนชุดภาคแล้วมีความรู้เกี่ยวกับทักษะการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่นเพิ่มขึ้น สามารถช่วยให้นิสิตมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนเพิ่มขึ้น การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเรียนหักษะการสอนเรื่องหักษะการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่น สามารถช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะการสอนเพิ่มขึ้น

การวิจัยนี้เมื่อเปรียบเทียบกับการวิจัยในลักษณะใกล้เคียงกัน เรื่องความสำคัญ ทั้งนี้

ในปี ก.ศ. 1968 เมียร์¹ (Meier - 1968) กล่าวว่า "การถ่ายโよง การเรียนรู้จากสถานการณ์การฝึกไปสู่สถานการณ์การสอนจริง จะเกิดขึ้นเมื่อยูเรียนหรือ ผู้ฝึกได้เห็นสถานการณ์การสอนทั้งหมด" เนื่องจากการฝึกทักษะการสอนความวิธีการสอนแบบจุดภาค เป็นการสอนที่เลียนการสอนจริง เพียงแต่ส่วนลงมาทั้งจำนวนชั้นเรียน ทักษะที่ใช้ เนื้อหา และเวลาที่สอน จึงทำให้ผู้ฝึกได้เห็นช่วงการและสถานการณ์การสอนจริงทั้งหมด ทั้งยังมีโอกาสฝึกควบคุมช่วงการสอนทั้งหมดให้คลายกรัง เพราะไม่ต้องใช้เวลานาน ด้วยเหตุนี้ ผู้ฝึกจึงสามารถนำทักษะการสอนที่ได้ฝึกแล้วไปใช้ในสถานการณ์การสอนจริงในโรงเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในปีเดียวกัน กรูชินสกี² (Kruzinski - 1968) ได้แสดงความเห็นใน ค้านความวิทกังวลเกี่ยวกับการฝึกสอนไว้ว่า เนื่องจากการประเมินผลการฝึกสอนเป็นแบบ อัตนัย (ขึ้นอยู่กับอาจารย์นิเทศก์แต่ละคน) นักศึกษาฝึกสอนจึงมักเกิดความวิทกังวล ขณะ ฝึกสอน และจะพยายามบังคับอาจารยว่าอาจารย์นิเทศก์ทองการให้สอนแบบปฏิคลาพพยายามทำความ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้หมดความคิดครีเรื่ิน ไม่เชื่อมั่นในตนเอง เกิดหัศคนคิดที่ไม่คือหน้าที่ ไม่กล้าแสดงออก เกิดความวิทกังวลดัวจะทองปฎิบัติงานขอบเขตที่กำหนดไว้ จึงเป็นผลให้ การสอนไม่คืบหน้าที่ควร

ผลการวิจัยของโคซิลลสกี³ (Kocylowski - 1971) ที่เวียนเหลกท -

¹ John H. Meier, "Rationale for and Application of Micro-teaching to improve Teaching," The Journal of Teacher Education, Vol. XI, No. 2 (Summer, 1968), p. 147.

² Engene Kruzinski, "Some Thoughts on Practice Teaching," The Record, Vol. 70 (November, 1968), p. 133 - 138.

³ Mary M. Kocylowski, "A Comparision of Microteaching and Conventional System of Pre-Service Teacher Education on Teaching Effectiveness" (Doctor's Thesis, Wayne State University, 1970), 115 pp.

บูนิเวอร์ชี้ต์ มาร์กูมิชีแกน ปี ก.ศ. 1971 โดยชื่อสก็ ไก่ทำการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอนชุดภาคกับการฝึกสอนในห้องเรียนปกติ โดยไม่มีการฝึกทักษะการสอนประกอบในขณะฝึกสอน ในการเตรียมครูประจำชั้นการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือครูประจำชั้นการจำนวน 66 คน กลุ่มทดลองไก่แก่ครูประจำชั้นการจำนวน 34 คน ที่เคยฝึกทักษะการสอนควบวิธีการสอนแบบชุดภาคที่เวย์นเลสท์ บูนิเวอร์ชี้ต์ ปี ก.ศ. 1968 ส่วนกลุ่มควบคุมไก่แก่ครูประจำชั้นการจำนวน 32 คน ซึ่งไม่เคยฝึกทักษะการสอนควบวิธีการสอนแบบชุดภาคมาก่อน

ในการรวบรวมข้อมูลนั้น บุคลองไก่ออกไปบันทึกภาพและเสียงในขณะที่กลุ่มตัวอย่างกำลังสอนคนละ 1 ชั่วโมง หลังจากนั้นได้รวมเทปบันทึกภาพห้องทดลองไปบังมหาวิทยาลัยบูรพาเมินผลประกอบด้วยอาจารย์นิเทศ ๓ คน โดยไม่ทราบมาก่อนว่า ผู้สอนเคยฝึกทักษะการสอนแบบชุดภาคหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถในการสอนสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ๐.๐๑

สาเหตุสำคัญที่ทำให้กลุ่มที่ไก่รับทักษะการสอนแบบชุดภาคมีทักษะการสอนสูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่งอาจเป็นเพราะ การสอนแบบชุดภาคมีช่วงการฝึกสอนแบบ สอน—วิจารณ์ คิชนะ—สอนชั้น—วิจารณ์คิชนะ—สอนชั้น ในการฝึกทักษะการสอนแต่ละทักษะจะวัดได้ผลเป็นที่น่าพอใจในการวิจารณ์การสอน (critique) แต่ครั้งบูรพาฝึกไก่ทราบผลการสอนจากเพื่อน (Peers) ที่เข้าสังเกตการสอน จากอาจารย์นิเทศ (Supervisors) และดูคนของจากเทปบันทึกภาพ เมื่อผู้สอนฝึกฝนทักษะแต่ละชนิดแล้วจึงฝึกทักษะอื่นๆ ไป

ในปี 1972 แมรี่ โจ อีลเลียน⁴ (Mary Jo Elliott - 1972) แห่งมหาวิทยาลัยแมร์รีส์ เมมฟิส (Memphis State University) วิจัยเกี่ยวกับวิธีการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของนักศึกษาครู โดยใช้แบบจำลองแห่งยุทธวิธีการสอน

⁴Mary Jo Elliott, "A Study of the Effects of an inservice Educational Program on the Questioning Technique Employed by the Fifth grade Teachers of the Memphis City School," Dissertation Abstract International, 33 (1973), 4587A - 5342A.

(Model of Questioning Strategies) ทั้งนี้ ทั้งจุดประสงค์ไว้ว่า ครูที่ได้รับการฝึกการสอนจากแบบจำลองของ ทابา (Tabata's Model) จะเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางบวกแตกต่างจากนักศึกษาครูที่ไม่ได้ฝึกจากแบบจำลองชุกนี้หรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) การฝึกการใช้คำถ้าตามครั้งละ 1 ชั่วโมง เป็นจำนวน 5 ครั้ง จะทำให้เปลี่ยนแปลงการถ้าระหว่างการสอน 2) การฝึกแบบ in-service ของครูจะทำให้ครูสามารถใช้คำถ้าชั้นสูง เพิ่มขึ้น 3) เมื่อครูถ้าที่สูงขึ้นนักเรียนจะตอบคำถามได้ดีขึ้น 4) ค่าตอบที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกแสดงว่าครูในกองการยุทธศาสตร์ฐานของคำถ้า 5) ครูส่วนใหญ่ไม่เคยศึกษาการถ้ามาก่อนการฝึกในโครงการนี้ 6) นักเรียนหลายคนแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีเหตุผลประกอบ ซึ่งความแบบจำลองของ โตบะ (Toba's Model) และ เป็นการคิดในระดับคำ 7) จากการเปิดเทปบันทึกเสียงพบว่า ครูส่วนใหญ่ ผูกขาด (Monopolize) การพูด 8) นักเรียนจะมีส่วนร่วมมากขึ้นในปัญหาที่เกี่ยวกับกฎหมาย

ในปี 1973 แอลลันนา เอ็ม นูเย็นท์⁵ (Assunta M. Nugent - 1973) ค้นคว้าทฤษฎีแห่งการเรียนรู้ การเรียนการสอน, เทคนิคอื่น ๆ เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบ (Paradigm) ของศรีบัพภาพยนตร์ เพื่อใช้ประกอบการฝึกหัดใช้คำถ้าอย่างมีประสิทธิภาพ จุดประสงค์เฉพาะของการสร้างแบบคือ ค้นคว้าให้ประจักษ์ค่าว่า ทฤษฎีการเรียนในบังคับ ที่กล่าวถึงการเรียนรู้โดยผ่านประสบทางหาก นำทฤษฎีเหล่านี้มาประยุกต์ใช้เป็นแบบของศรีบัพภาพยนตร์ ในลักษณะของการสอนคิดมีใช้คำถ้า การดำเนินการวิจัยเริ่มจากการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและผลงานที่มีอยู่แล้ว ในขั้นแรกสร้างเป็นแบบชั่วคราวที่คิดว่าดีที่สุดขึ้นมา ส่งแบบชั่วคราวไปยังสถานศึกษาเพื่อให้ศึกษารายหัวเรื่องการศึกษานำไปทดลองใช้กับสถานศึกษาต่อไป พร้อมทั้งแนะนำแก้ไข วิธีการ, เนื้อหาในพิมพ์ นำมาปรับปรุงใหม่ให้ดีขึ้น ผลการวิจัยประสบผลในการสรุปแบบ

⁵ Assunta M. Nugent, "Theoretical Bases for the Development of a Paradigm on the Art of Questioning," Dissertation Abstract International, 102 (1973), 3643-A.

ขึ้นมา ซึ่งประกอบด้วย ๔ ส่วน คือ ก้าแบนนำการเรียนรู้ วิจัยส่วนที่ ๑, ฟิล์มส่วนที่ ๒, ค่าวัสดุในการใช้กระดาษคำถอด

ในปี 1974 โธมัส แอล วา格โนน⁶ (Thomas L. Wagnon) วิจัยเพื่อการสร้างแบบของการสอนชุดภาคพื้อน้ำไปใช้กับวิชาการบัญชี การศึกษาการสร้างแบบคำนวณ การโดยการสำรวจประชากรซึ่งประกอบด้วยผู้มีอาชีพครูซึ่งสังกัดสมาคมธุรกิจการศึกษาแห่งชาติ (National Association for Business Teaching Education) ทุกระดับ และนำมารักษาคุณภาพสูงให้ความสามารถในการสอนของแบบประเมินค่าสมรรถภาพครูของแสตนด์ฟอร์ด ในแบบของความสามารถดุจประสบการณ์และการคำนวณ การซ้อมเพิ่มเติมแบบจำลองการสอนชุดภาคเป็นเครื่องมือที่ประสบผลสำเร็จในการฝึกหัดนักเรียนครูในกลุ่มหัวหน้าห้องการสอน

ในปี 1973 เนค เอ- แฟลนเดอร์⁷ เรียกว่าในหนังสือชื่อ การวิเคราะห์พฤติกรรมครู ว่า การใช้แบบที่กภาพในการฝึกการสอนนั้นจะช่วยให้การวิจารณ์การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการวิจารณ์ของอาจารย์นิเทศ์เสียอีก ทั้งนี้ ทักษะอื่น ๆ ก็เช่น เช่น การทับซ้อนอย่างมายของบทเรียนชั้นเดียวกันนั้น ภาระงานแบบบทเรียนชั้นเดียวกันนั้น การดำเนินการสอนเป็นไปตามลำดับชั้น ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ดีขึ้น ในการวิจัยเพื่อสร้างแบบจำลองการสอนชุดภาคครั้งนี้ ประสบอุปสรรคและพوزะมองเห็นแนวทางที่จะสร้างสรรค์ให้งานการศึกษาดำเนินการต่อไปมีอยู่ด้วย คังข้อเสนอแนะต่อไปนี้

⁶ Thomas L. Wagnon, "A Study to Develop Microunit - Teaching Modules for the six steps of the Accounting Cycle," Dissertation Abstract International, 34 (1973), 3613A - 34477A.

⁷ Nes A. Flanders, "The kinds of Seedbuck Teachers receive in a Microteaching Clinic," Analyzing Teaching Behavior (Califamia: Addison - Wesley Publishing company, 1976), p. 261 - 265.

ข้อเสนอแนะ

การสร้างแบบจำลองการสอนชุดภาคในรูปของ เทปบันทึกภาพและการใช้ประกอบการสอนรายกลุ่มย่อย (Minicourse) ควรปฏิบัติ ดังนี้

1. กองการสร้างแบบจำลอง ต้องมีการวางแผนอย่างคิดทุกขั้นตอน เช่น การเขียนสคริปท์ การซ้อมครุภาระชิดการสอน นักเรียน การดำเนินการค้านเทคนิค อุปกรณ์ที่กองเรียนให้พร้อมและมีปัญหามาก็ต้องเปลี่ยนที่กีฬา

2. แบบจำลองการสอนชุดภาคควรทำโดยบันทึกลงในเทปบันทึกภาพขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว เพราะปัจจุบันสถานฝึกหัดครุภาระแห่งทั่วประเทศ เช่น วิทยาลัยครุภูมิศาสตร์ฯ, วิทยาลัยครุภัณฑ์ฯ, วิทยาลัยครุภาระฯ, วิทยาลัยครุภาระฯ, วิทยาลัยครุภาระฯ, ฯลฯ ซึ่งจะทำให้เกิดความลุ้นรู้ในการยืนใช้ และถ่ายแบบเป็นการประยัดไปในคราวเดียวกัน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่ แบบจำลองในรูปของ เทปโทรศัพท์ $\frac{1}{2}$ นิ้ว สามารถเพิ่มประสิทธิภาพความรู้เกี่ยวกับหักษะการตามอย่างใกล้ชิดกันได้เป็นอย่างดี ฉะนั้น แบบจำลองนี้จึงน่าจะได้นำมาใช้ประกอบการฝึกสอนด้วย

4. บทเรียนหักษะการสอนในรูปของ โทรทัศน์ ช่วยให้นิสิตศึกษาหักษะได้ดี เอียงขึ้น เพราะกล้องโทรทัศน์สามารถจับภาพระยะใกล้ ปานกลาง และระยะไกลได้กว่าการสังเกตในห้องเรียน

5. การใช้เทปโทรศัพท์ประกอบการฝึกสอนเป็นการประยัด เพราะเสียงภาษา แค่หักษะ เพียง 10 – 20 นาที แทนที่จะ เป็นหนึ่งชั่วโมง เมื่อนำการสังเกตจากการสอนในชั้นเรียนปกติ

6. การถ่ายทำเทปโทรศัพท์ของ การเวลา magma จึงควรวางแผนอย่างคิดก่อนลงมือถ่ายทำ มีฉะนั้นแล้วจะเสียเวลาหลายวัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเพื่อสร้างแบบจำลองการสอนชุดภาคเรื่อง "หักษะการภาพอย่างใกล้ชิด" ในรูปของ เทปบันทึกภาพขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว ให้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกหักษะการสอนของครุภาระ และนิสิตฝึกสอนที่ใช้การสอนแบบชุดภาคเป็นหลักในการฝึกหักษะการสอนทาง ๆ วิเคราะห์แบบ

ขั้ลลงการสอนที่สร้างชื่น และปรับปรุงให้เหมาะสม ทักษอบหาประสีทิภิภัพในการสอน ของนักศึกษาฝึกหัดครู และครูประจำการให้ดีขึ้น การวิจัยในขั้นตอนไปควรปฏิบัติกันดังนี้

1. ปรับปรุงแบบขั้ลลงโดยทำเป็นภาพนิทรรศน์ 16 ม.ม. สี เสียงในฟิล์ม เพื่อส่วนในการนำไปใช้ในสถานที่ต่างๆ

2. วิจัยทดลองใช้แบบขั้ลลงการสอนชุดภาคกับนิสิตฝึกสอน 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้ เรียนและฝึกทักษะการสอนอย่างเดียว กลุ่มที่ 2 ให้ฝึกทักษะการสอนจากแบบขั้ลลงและ ฝึกสอนตามปกติไปด้วย แล้วนำผลมาเปรียบเทียบกัน

3. ควรนำแบบของการสร้างสถานการณ์ขั้ลลงมาฝึกควบคู่ไปกับแบบขั้ลลงการ สอนชุดภาค เพราะจะทำให้นิสิตสามารถแก้ปัญหาการสอน และการปักกรองขึ้นได้ด้วย

4. การผลิตแบบชุดขั้ลลงการสอนชุดภาคแต่ละหัวข้อ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 5 ชั่วโมง การถ่ายทำทองใช้งบประมาณถึง 3,000 บาท เป็นอย่างน้อย ผู้สร้างแบบขั้ลลงการจัด งบประมาณให้เพียง จะทำให้การผลิตมีประสิทธิภาพดี

5. การนำนักเรียนที่มีความสามารถดีมาเป็นตัวแบบจะทำให้ประหยัดเวลาในการ สร้างแบบให้มาก ทั้งนี้ เพราะมีชุดประสงค์ในการแสดงวิธีการมากกว่า การแก้ปัญหาในเนื้อหา

6. น่าจะมีการสร้างคลินิกการสอนแบบชุดภาค (Microteaching Cienic) ขึ้นในสถานฝึกหัดครูทุกแห่ง เพราะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการผลิตครูที่มีคุณภาพ และ ชักปัญญาให้หลายอย่าง นอกจากนี้ ยังหมายที่จะจัดขึ้นเพื่อฝึกฝนอาจารย์ประจำการที่ทอง การเพิ่มพูนประสิทธิภาพ การสอนในสถานที่ต่างๆ นักศึกษาทุกแห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย